

Народився 15 травня 1938 р. у с. Стара Котельня Андрушівського району на Житомирщині.

У 1960 р. закінчив нафтовий факультет Львівського політехнічного інституту та упродовж наступних п'яти років працював інженером-геологом на підприємствах ВО «Укрнафта», викладав у філіалі ЛПІ в Івано-Франківську.

У 1965 р. Олександр Миколайович став старшим науковим працівником УкрНДІгазу (м. Харків). Протягом 1969–1973 рр. був головним консультантом в Інституті нафти і газу в м. Гомерн (Німеччина). У 1974 р. на основі аналізу впровадження нової методики дослідно-промислової розробки на газовому родовищі Зальцведель-Пекензен (Німеччина) отримав ступінь кандидата геолого-мінералогічних наук.

Упродовж 1975–2009 рр. очолював сектор та відділ розробки газових родовищ у Львівському філіалі УкрНДІгазу. В 1980 р. за цикл теоретичних і проектних робіт із удосконалення дослідно-промислової розробки на родовищах Передкарпаття йому присвоєно вчене звання старшого наукового працівника.

З 2010 р. О. М. Іщенко займається консультативною діяльністю у сфері розробки газових родовищ, є експертом ЦКР Мінералогічного Інституту України.

Учений опублікував більше 40 наукових праць, присвячених удосконаленню методики проектування розробки газових родовищ, теорії і практиці формування та контролю за об'єктами підземного зберігання газу. Був керівником і виконавцем 85 проектних робіт для 35 газових родовищ (переважно Західної України), Богородчанського та Дашавського підземних сховищ газу, а також десяти регламентів заховання супутніх пластових вод газових покладів.

Іщенко Олександр Миколайович

Кандидат геолого-мінералогічних наук, член-коресподент УНГА, фахівець у сфері розробки газових родовищ

Олександр Миколайович став одним із перших фахівців у сфері розробки геотехнології заховання промислових стоків у виснажених покладах вуглеводнів для охорони надр і довкілля. Цьому питанню присвячені його монографія, цикл лекцій у ЛДУ ім. І. Франка, низка публікацій. Був членом авторського колективу, який створив «Атлас родовищ нафти і газу України».

Олександр Іщенко виступав із доповідями на конференціях, які організував Газпром, АТ «Укргазпром», компанія «Ruhrgas», ДК «Укртрансгаз» НАК «Нафтогаз України», ДК «Укргазвидобування», УНГА, а також на Міжнародній науково-технічній конференції «Геопетроль» (м. Закопане, Польща).

О. М. Іщенко — лауреат премії УНГА (за комплекс науково-дослідних розробок для забезпечення технологічної надійності і екологічної безпеки експлуатації Дашавського підземного сховища газу). Нагороджений нагрудним знаком «Почесний працівник газової промисловості України».

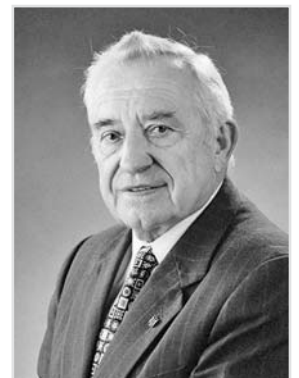
Народився 26 січня 1930 р. у с. Журавники Горохівського району на Волині. У 1954 р. із відзнакою закінчив ЛПІ. З 1954 до 1962 р. працював на Бердянському дослідному нафтооливному заводі (нині — ВАТ «Азмол»), де пройшов шлях від оператора до заступника головного інженера. За його участю завод став флагманом галузі.

Упродовж 1962–1966 рр. Юрій Лукич очолював лабораторію пластичних мастил при Львівському філіалі ВНДІПКнафтохім. Протягом 1966–2005 р. був заступником директора з наукової роботи ВНДІПКнафтохім (пізніше — УкрНДІП «МАСМА»). Зараз працює головним науковим консультантом ВАТ «Азмол».

Ю. Л. Іщук вивчав зв'язок властивостей мастил із будовою їх загусників, залежності між дисперсністю, анізотричністю елементів структури мастил та їх реологічними характеристиками, досліджував мастила з неорганічними загусниками, оптимізував склад жирової основи загусників. Його праці стали основою вітчизняної наукової школи з проблем хімії, технології та реології мастил. Серед останніх розробок ученого — вирішення нагальних теоретичних проблем, завдань виробництва і застосування пластичних мастил світового рівня, численні підприємства в країнах СНД, Південної Америки, Південно-Східної Азії.

Великий особистий внесок Юрія Лукича у створення та розбудову УкрНДІП «МАСМА». Наслідком реалізації зазначених вище розробок науковця та запровадження у виробництво створених ним мастил стали позитивні зрушення у нафтохімії, транспорті, машинобудуванні, оборонному комплексі й сільському господарстві.

Ю. Л. Іщук — автор понад 400 наукових праць, зокрема семи монографій, 99 винаходів, один з укладачів унікального англо-німецько-російсько-українського «Словника з мастильних матеріалів і техніки мащення». Його монографії «Технология плас-

Іщук Юрій Лукич

Доктор технічних наук, професор, академік УНГА, фахівець у галузі нафтохімії, управлінець

тичних смазок» (також видана англійською), «Rheological and Thermophysical Properties of Greases», «Состав, структура и свойства пластичных смазок» широко визнані у наукових колах.

Юрій Лукич є членом двох спеціалізованих рад із захисту докторських дисертацій, професором НУ «Львівська політехніка», членом редколегій фахових журналів, Американського (NLGI) та Європейського (ELGI) інститутів мастильних матеріалів, академіком РАПН. Протягом 1997–2006 рр. був членом експертної ради ВАК України. Представляв батьківщину на закордонних наукових конференціях.

Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, Жовтневої революції, «За заслуги» III ст., медалями «За доблесну працю», «Ветеран праці», почесними знаками «Відмінник нафтопереробної та нафтохімічної промисловості», «Кращий винахідник Міннафтохімпрому СРСР», багатьма грамотами і подяками. Ю. Л. Іщук — заслужений діяч науки та техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.